

Til lovforslag nr. L 25. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 9. november 2000*)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Uganda

§ 1. Overenskomst af 14. januar 2000 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Uganda til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 31.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

IVAR HANSEN

/ Grete Schødts

OVERSÆTTELSE

OVERENSKOMST

mellem

Kongeriget Danmark og Republikken Uganda til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter

Kongeriget Danmarks regering og Republikken Ugandas regering,

der ønsker at fremme og styrke de økonomiske forbindelser mellem de to lande og at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Personer omfattet af overenskomsten

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

Skatter omfattet af overenskomsten

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på skatter på indkomst, der udskrives på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, uanset hvordan de opkræves.

2. Som skatter på indkomst skal anses alle skatter, der pålægges hele indkomsten eller dele af indkomst, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig eller fast ejendom, skatter, der pålignes den samlede lønsum, som betales af foretagender, samt skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er:

a) I Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten;
- (ii) den kommunale indkomstskat;
- (iii) den amtskommunale indkomstskat;

(iv) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;

(herefter omtalt som »dansk skat«).

b) I Uganda: indkomstskatten (the income tax) (herefter omtalt som »ugandisk skat«)

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse udskrives af de kontraherende stater som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som foretages i deres respektive lovgivning.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Uganda, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Uganda« betyder Republikken Uganda;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab, et interessentskab og enhver anden sammenslutning af personer;

- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, undtagen når skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- 1) I Danmark:
Skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
 - 2) I Uganda:
Finansministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- i) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til hver en tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne stat, skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i andre love, der anvendes i denne stat.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og

omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Når en ikkefysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter især:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted;

- f) enhver lokalitet, som anvendes som salgssted, eller hvor der modtages eller afgives ordrer;
- g) en lagerbygning, for så vidt angår en person, som driver virksomhed med at stille lagerfaciliteter til rådighed for andre;
- h) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes;
- i) et anlæg eller en konstruktion, der anvendes til udnyttelse af naturforekomster.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde eller tilsyns- eller rådgivningsvirksomhed i forbindelse hermed udgør kun et fast driftssted, hvis sådan byggeplads, arbejde eller virksomhed varer mere end 6 måneder.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring eller udstilling af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring eller udstilling;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden form for virksomhed af forbedrende eller afhjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forbedrende eller afhjælpende karakter.

5. Når en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 6, handler på et foretagendes vegne og denne person har en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn og sædvanligvis udøver denne i en kontraherende stat, skal dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til en-

hver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i det nævnte stykke.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, retigheder, på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe, både og fly anses ikke for at være fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af

fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, enten i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds. Der skal dog ikke indrømmes sådant fradrag for eventuelle beløb, der (på anden måde end som godtgørelse af faktiske udgifter) betales af det faste driftssted til foretagendets hovedkontor eller til et af dets øvrige kontorer som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder eller som provision for udførelse af særlige tjenester eller for administration eller, undtagen når der er tale om et bankforetagende, som rente af pengebeløb udlånt til det faste driftssted.

På samme måde skal der ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste ikke tages hensyn til beløb, som (på anden måde end som godtgørelse af faktiske udgifter) det faste driftssted pålægger foretagendets hovedkontor eller et af dets øvrige kontorer at betale som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder eller som provision

for udførelse af særlige tjenester eller for administration eller, undtagen når der er tale om et bankforetagende, som rente af pengebeløb udlånt til foretagendets hovedkontor eller til et af dets øvrige kontorer.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Fortjeneste fra international trafik

1. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved driften af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

2. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, fra anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

4. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykkerne 1, 2 og 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer

til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat, og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en

person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 10 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), som direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
- b) 15 pct. af udbyttets bruttobeløb i alle andre tilfælde.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udbytte, som hidrører fra en kontraherende stat, og som oppebæres og retmæssigt ejes af regeringen i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat. Ved anvendelsen af dette stykke omfatter begrebet »regeringen i den anden kontraherende stat«:

1) i Danmark:

- (i) den danske stat eller en dertil hørende politisk underafdeling, lokal myndighed eller offentligt organ;
- (ii) Danmarks Nationalbank;
- (iii) enhver offentlig styrelse (herunder en finansiel institution), som ejes eller kontrolleres af den danske regering.

b) i Uganda:

- (i) Ugandas nationalbank (the Central Bank of Uganda)
- (ii) den nationale sociale sikringsfond (the National Social Security Fund); og
- (iii) et offentligt organ eller enhver institution, som helt eller hovedsageligt ejes af den ugandiske regering, således som der i de enkelte tilfælde måtte blive opnået enighed om mellem de kontraherende staters kompetente myndigheder.

4. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, »jouissance«-aktier eller »jouissance«-rettigheder, mineaktier, stifterandele eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivning

gen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 15 finde anvendelse.

6. Når et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikkeudloddede fortjeneste en skat på selskabets ikkeudloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikkeudloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

7. Når en kontraherende stat har opkrævet kildeskat med et højere beløb end den skat, der kan pålignes i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst, skal ansøgning om refusion af det overskydende beløb indgives til den kompetente myndighed i denne stat inden for en periode på tre år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket skatten er blevet opkrævet. Refusionen skal gives inden 6 måneder fra den dato, på hvilken ansøgningen blev indsendt til den kompetente myndighed. 6 måneders perioden kan forlænges, hvis de kontraherende stater er enige om, at fornøden dokumentation ikke er blevet forelagt den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan be-

skattes i denne anden stat, hvis denne person er den retmæssige ejer af renterne.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige 10 pct. af rentens bruttobeløb.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 skal renter, som hidrører fra en kontraherende stat, fritages for skat i denne stat, hvis de oppebæres og retmæssigt ejes af regeringen i den anden kontraherende stat. Ved anvendelsen af dette stykke omfatter begrebet »regeringen i den anden kontraherende stat«:

- a) i Danmark:
 - (i) den danske stat eller en dertil hørende politisk underafdeling, lokal myndighed eller offentligt organ;
 - (ii) Danmarks Nationalbank;
 - (iii) enhver offentlig styrelse (herunder en finansiel institution), som ejes eller kontrolleres af den danske regering.
- b) i Uganda:
 - (i) en lokal myndighed;
 - (ii) Ugandas nationalbank (the Central Bank of Uganda)
 - (iii) den nationale sociale sikringsfond (the National Social Security Fund); og
 - (iv) et offentligt organ eller enhver institution, som helt eller hovedsageligt ejes af den ugandiske regering, således som der i de enkelte tilfælde måtte blive opnået enighed om mellem de kontraherende stater kompetente myndigheder.

4. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio-beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Morarenter for for sen betaling skal ikke anses for renter ved anvendelsen af denne artikel.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gen-

nem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted og den fordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 15 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. Når den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renten er betalt, var stiftet og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne renter anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

7. Når en særlig forbindelse mellem den, der betaler renter, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, som hidrører fra en kontraherende stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spil-

lefilm og film, bånd eller disketter anvendt til udsendelse i radio eller fjernsyn, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

4. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 15 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. Når den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne royalties anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. Når en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Honorar for administration og ledelse

1. Honorar for administration og ledelse, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person hjemmehørende i den anden

kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant honorar for administration og ledelse kan dog også beskattes i den stat, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af honoraret er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttohonoraret.

3. Udtrykket »honorar for administration og ledelse« betyder i denne artikel betalinger af enhver art til en person, bortset fra en person ansat hos den person, der foretager betalingen som vederlag for enhver tjenesteydelse af administrativ eller ledelsesmæssig karakter, når sådanne tjenesteydelser stiller administrativ eller ledelsesmæssig viden, erfaring, færdigheder eller know-how til rådighed, men kun i det omfang tjenesteydelserne leveres regelmæssigt eller i en periode på mere end seks måneder.

4. En person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er skattepligtig i den anden kontraherende stat efter bestemmelserne i denne artikel, kan i et hvilket som helst skatteår vælge at beregne skatten af sådanne betalinger på et nettogrundlag på sådanne betingelser, som de kontraherende staters kompetente myndigheder måtte blive enige om, som om sådan indkomst kunne henføres til et fast driftssted i denne anden stat.

5. Hvis der i nogen overenskomst eller aftale om undgåelse af dobbeltbeskatning eller dertil knyttet protokol eller i anden international aftale indgået efter datoen for undertegnelsen af denne overenskomst mellem Uganda og et tredjeland, som er medlem af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), fastsættes en skattesats (herunder en nulsats) på bruttohonorar for administration og ledelse, som er lavere end den sats, der er fastsat i denne artikel, skal samme lavere sats finde anvendelse efter denne overenskomst og have virkning fra det seneste af de tidspunkter, hvor denne overenskomst eller den pågældende overenskomst, aftale eller protokol mellem Uganda og et tredjeland får virkning.

6. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis honorarets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra honoraret hidrører gennem et dér beliggende fast driftssted, eller

udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted og honoraret har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 15 finde anvendelse.

7. Honorar for administration og ledelse skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når det betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. Når den person, der betaler honorar, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale honoraret var stiftet og sådant honorar påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådant honorar anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

8. Når en særlig forbindelse mellem den, der betaler honorar, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at honoraret overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal den overskydende del af betalingen kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 14

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved afhændelse af skibe

eller fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne stat.

4. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved afhændelse af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat, bortset fra tilfælde, hvor disse containere eller anhängere og lignende udstyr udelukkende anvendes til transport mellem steder i den anden kontraherende stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end dem, der er nævnt i stykke 1, 2, 3 og 4, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

6. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System.

7. Hvis en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, bliver hjemmehørende i den anden kontraherende stat og den førstnævnte kontraherende stat beskatter denne persons urealiserede kapitalgevinster på formuegoder på dette tidspunkt, kan kapitalgevinster hidrørende fra perioden frem til det tidspunkt, hvor personen blev hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ikke beskattes i denne anden stat ved en senere afhændelse af formuegoderne.

Artikel 15

Frit erhverv

1. Indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved frit erhverv eller ved anden virksomhed af selvstændig karakter, kan kun beskattes i denne stat. Sådant indkomst kan dog også beskattes i den anden kontraherende stat, hvis

- a) vedkommende opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12 måneders periode, der påbegyndes eller afsluttes i det pågældende skatteår, eller
- b) vedkommende har et fast sted, som til staidighed står til rådighed for ham i den an-

den kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed,

men kun i det omfang, at indkomsten hidrører fra virksomhed i denne anden stat.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelses- eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge, økonom og revisor.

Artikel 16

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 17, 19 og 20 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i den anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12 måneders periode, der påbegyndes eller afsluttes i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, som er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og hvis virksomhed ikke består i arbejdsudleje, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

Artikel 17

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i dennes egenskab af medlem af bestyrelsen eller af et tilsvarende organ for et selskab, der er hjemmehø-

Bilag til f. t. l. vedr. Danmark og Uganda

rende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 18

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 15 og 16 kan indkomst, som oppebæres ved personlig udøvet virksomhed som optrædende kunstner såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner eller musiker eller som sportsudøver i den anden kontraherende stat af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 15 og 16 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst, som oppebæres ved virksomhed i en kontraherende stat af kunstnere og sportsudøvere, hvis besøget i denne stat helt eller hovedsageligt er støttet af offentlige midler fra en eller begge de kontraherende stater eller dertil hørende politiske underafdelinger eller lokale myndigheder. I så fald kan indkomsten kun beskattes i den stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 19

Pensioner, sociale sikringsydelse og lignende ydelser

1. Beløb, som modtages af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i henhold til den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat eller i henhold til enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

2. Hvis bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og i artikel 20, stykke 2, ikke medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten der er tale om vederlag for tidligere personligt arbejde i tjensteforhold eller ej, kun beskattes i denne anden stat, medmindre:

- (i) bidrag, som er indbetalt af den, som modtager pensionen, blev fratrukket i den pågældendes skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat i henhold til lovgivningen i denne stat; eller
- (ii) bidrag, som er indbetalt af en arbejdsgiver, ikke var skattepligtig indkomst for modtageren i den førstnævnte kontraherende stat i henhold til lovgivningen i denne stat.

I sådanne tilfælde kan pensionerne beskattes i den førstnævnte kontraherende stat.

3. Pensioner skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de er betalt af en pensionskasse eller anden lignende institution, der tilbyder pensionsordninger, i hvilke fysiske personer kan deltage for at sikre sig pensionsydelse, når en sådan institution er oprettet, skattemæssigt godkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat.

4. Ved anvendelsen af denne artikel skal de pensionsordninger, der er nævnt i stykke 3, omfatte:

- a) I Danmark: pensionsordninger, der henhører under afsnit I i pensionsbeskatningsloven.
- b) I Uganda: pensionsordninger, der henhører under pensionslovene.

Artikel 20

Offentligt hverv

1. a) Løn, gage og andre lignende vederlag undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådant løn, gage og andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat og den pågældende er hjemmehørende i denne stat og
 - (i) er statsborger i denne stat eller
 - (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndig-

hed, eller som udbetales fra midler tilvebragt heraf, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

- b) En sådan pension kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 16, 17, 18 og 19 skal finde anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 21

Studerende

Beløb, som en studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat, under forudsætning af at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 22

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 15 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i den anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter beliggende i denne anden stat, anses for at udøve virksomhed i denne anden stat med hensyn til sådanne aktiviteter gennem et dér beliggende fast driftssted eller at drive frit erhverv gennem et dér beliggende fast sted.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis virksomheden udøves i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 30 dage inden for 12 måneder. Ved anvendelsen af dette stykke skal virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig

den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

Artikel 23

Andre indkomster

1. Indkomster, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Sådan indkomst, som oppebæres fra kilder i den anden kontraherende stat af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan dog også beskattes i denne anden stat.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis indkomstens modtager, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 15 finde anvendelse.

Artikel 24

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. I Danmark:

- a) Medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, skal Danmark i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Uganda, indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Uganda.
- b) Fradraget skal dog ikke kunne overstige den del af indkomstkatten, som beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i Uganda.

Når en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Uganda, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstkatten tillade fradraget den del, som kan

henføres til den indkomst, der hidrører fra Uganda.

2. I Uganda:

Når en person, der er hjemmehørende i Uganda, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Uganda indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den danske skat, der er betalt. Fradraget skal dog ikke kunne overstige den del af indkomstkatten, som beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i Danmark.

Artikel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, skal ikke i nogen af de kontraherende stater kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed. Det anses ikke for at være i strid med bestemmelserne i dette stykke, at der pålægges en skat ved overførsel af indkomst fra et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat (branch profits tax). Den skat, der pålægges, må ikke overstige 10 pct. af den indkomst, der overføres. Denne bestemmelse skal

ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Hvis der i nogen overenskomst eller aftale om undgåelse af dobbeltbeskatning eller dertil knyttet protokol eller i anden international aftale indgået efter datoen for undertegnelsen af denne overenskomst mellem Uganda og et tredjeland, som er medlem af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), fastsættes regler for beskatning af faste driftssteder, som er mere fordelagtige end dem, der er fastsat i denne artikel, skal de samme regler finde anvendelse efter denne overenskomst og have virkning fra det seneste af de tidspunkter, hvor denne overenskomst eller den pågældende overenskomst, aftale eller protokol mellem Uganda og et tredjeland får virkning.

5. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, artikel 12, stykke 6, eller artikel 13, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste være fradragsberettigede under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

6. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

7. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på de skatter, som er omfattet af denne overenskomst.

Artikel 26

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Når en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 25, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, heriblandt gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende

skatter, der omfattes af overenskomsten, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, retsfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 28

Inddrivelse af skatter

1. De kontraherende stater skal yde hinanden bistand med inddrivelse af skyldig skat, i det omfang beløbet er endeligt fastlagt i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, der anmoder om bistand.

2. Når en anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse af skatter er blevet anerkendt af den anden kontraherende stat, skal skatterne indrives af denne anden stat inden for de rammer, der er fastsat i dennes interne lovgivning.

3. Skattekrav, som er genstand for anmodninger om bistand, skal ikke have fortrinnsstilling i forhold til skatter, som er skyldige til den stat, der yder bistanden, og bestemmelserne i artikel

27, stykke 1, skal også finde anvendelse på oplysninger, som i forbindelse med anvendelsen af denne artikel tilgår de kompetente myndigheder i en kontraherende stat.

4. Enhver anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse af skatter skal vedlægges den dokumentation for, at skattekravet er endeligt fastlagt, som kræves efter lovgivningen i denne stat.

5. Hvis en kontraherende stats skattekrav på grund af klage eller andre skridt ikke er endeligt fastlagt, kan denne stat for at sikre sine skatteindtægter anmode den anden kontraherende stat om på sine vegne at foretage sådanne foreløbige sikringsakter, som det er muligt at foretage af den anden stat i henhold til denne andens stats lovgivning. Hvis en sådan anmodning anerkendes, skal sådanne foreløbige sikringsakter foretages af denne anden stat inden for de rammer, der er fastsat i dennes interne lovgivning.

6. En kontraherende stat kan kun fremsætte anmodninger efter stykke 4 eller stykke 5, i det omfang den skatteyder, der skylder de pågældende skattebeløb, ikke har tilstrækkelige midler til rådighed i denne stat til dækning af de skyldige skatter.

7. Den kontraherende stat, hvor skat er inddrevet efter bestemmelserne i denne artikel, skal straks oversende det inddrevne beløb, bortset fra særlige omkostninger som omhandlet i stykke 8, litra b) til den kontraherende stat, på hvis vegne skatterne er inddrevet.

8. Medmindre de kontraherende staters kompetente myndigheder træffer anden aftale, skal

- a) almindelige omkostninger afholdt af en kontraherende stat i forbindelse med ydelse af bistand bæres af denne stat,
- b) særlige omkostninger afholdt af en kontraherende stat i forbindelse med ydelse af bistand skal bæres af den anden kontraherende stat og skal betales uanset størrelsen af det beløb, som inddrives på dennes vegne af den førstnævnte stat.

Så snart en kontraherende stat forventer, at særlige omkostninger vil skulle afholdes, skal den underrette den anden kontraherende stat herom og skal angive den forventede størrelse af sådanne omkostninger. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af dette stykke.

9. Ved anvendelsen af denne artikel betyder udtrykket »skatter« de skatter, der er omfattet af

artikel 2 i denne overenskomst, og omfatter enhver rente og morarente i forbindelse hermed.

Artikel 29

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 30

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af de kontraherende staters område, som udtrykkeligt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse, eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark eller Uganda er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra sådant tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 32 på den måde, som er angivet i nævnte artikel, også bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af de kontraherende staters område, eller på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 31

Ikrafttræden

1. De kontraherende stater skal give hinanden underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Overenskomsten skal træde i kraft på datoen for den sidste af disse underretninger.

2. Overenskomsten skal have virkning,

- a) for så vidt angår kildebeskatning, på beløb, der udbetales eller godskrives fra og med den 1. januar i det år, der følger

- umiddelbart efter den dato, hvor overenskomsten træder i kraft, og
- b) for så vidt angår andre skatter, for de indkomstår, der påbegyndes fra og med den 1. januar i det år, der følger umiddelbart efter den dato, hvor overenskomsten træder i kraft.

Artikel 32

Opsigelse

1. Denne overenskomst skal forblive i kraft uden tidsbegrænsning, men hver af de kontraherende stater kan opsig overenskomsten ad diplomatisk vej ved at give skriftlig meddelelse

om opsigelsen senest den 30. juni i ethvert kalenderår, efter at der er gået 5 år fra det år, hvori overenskomsten træder i kraft.

2. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning,

- a) for så vidt angår kildebeskatning, på beløb, der udbetales eller godskrives efter udløbet af det kalenderår, hvor sådan meddelelse er givet, og
- b) for så vidt angår andre skatter, for de indkomstår, der påbegyndes efter udløbet af det kalenderår, hvori sådan meddelelse er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Kampala, den 14. januar 2000, på engelsk.

For Kongeriget Danmarks regering

For Republikken Ugandas regering

Niels Helveg Petersen

Gerald Ssendaula

PROTOKOL

til overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Republikken Uganda til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter.

Ved undertegnelsen af den overenskomst, som i dag er indgået mellem Kongeriget Danmark og Republikken Uganda til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, er de undertegnede blevet enige om følgende yderligere bestemmelser, som skal udgøre en integrerende del af overenskomsten.

1. For så vidt angår artikel 3, stykke 1, litra d):

Man noterer sig, at et interessentskab hverken efter dansk eller ugandisk lovgivning skattemæssigt betragtes som en juridisk person. Der er

enighed om, at interessentskabers status efter borgerlig ret ikke har nogen betydning for anvendelsen af overenskomsten.

2. For så vidt angår artikel 5, stykke 2, litra f):

Der er enighed om, at sådanne lokaliteter må have en tilstrækkelig grad af permanens, og at et foretagende i en kontraherende stat ikke skal anses for at have fast driftssted i den anden kontraherende stat, hvis virksomheden er begrænset til det, som er omhandlet i denne artikels stykke 4 og stykke 6.

3. For så vidt angår artikel 10, stykke 2:

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale løse de administrative spørgsmål, der vedrører de begrænsninger, der er indeholdt i dette stykke.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i Kampala, den 14. januar 2000, på engelsk.

For Kongeriget Danmarks regering

For Republikken Ugandas regering

Niels Helveg Petersen

Gerald Ssendaula